

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומני בזה"ק פרשת לך לך

חלק ד - פרשת ויחי

ז"כ	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	רלד ע"ב	תקצו-תרג
שני	רלה ע"א	תרג-תרט
שלישי	רלה ע"ב	תרט-תרטז
רביעי	רלז ע"א	תרטז-תרכא
חמישי	רלז ע"ב	תרכא-תרכז
שישי	רלז ע"א	תרכז-תרלג
שב"ק	רלז ע"ב	תרלג-תרלט

פרשת נח תשפ"ב

עלון מס' 152

יו"ל בעזהש"ו"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

משה רבינו ע"ה עורר רחמים על העולם

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (ישעיה סג יב) מוֹלִיף לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ, בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם, לַעֲשׂוֹת לּוֹ שֵׁם עוֹלָם, (נ"א זְרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ) דָּא זְכוּתָא דְאַבְרָהָם, דְּאִיהוּ יְמִינָא מִמֹּשֶׁה תְּפָאֲרַת דְּמֹשֶׁה, וּבְגִין כֶּן בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם, דְּהָא זְכוּתָא דְאַבְרָהָם בּוֹקֵעַ מַיִם אִיהוּ, וְכָל דָּא לְמָה לַעֲשׂוֹת לּוֹ שֵׁם עוֹלָם.

תָּא חֲזִי מַה בֵּין מֹשֶׁה לְשָׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְמֹשֶׁה (שמות לב י) וְעַתָּה הִנִּיחָה לִי וְגו', וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל וְגו', מִיַּד אָמַר מֹשֶׁה וְכִי אֲשָׁבוּק דִּינְהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּגִינִי, הַשְׁתָּא יִימְרוּן כָּל אַנּוּן בְּנֵי עֲלָמָא דְאֲנָא קְטָלִית לוֹן לִישְׂרָאֵל, כְּמָה דְעֵבַד נַח, דְכִינּוֹן דְאָמַר לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דִישְׁזִיב לִיהּ בְּתִיבוּתָא, (כְּמָה דְאֶתְמַר) דְכְּתִיב וְאֲנִי הֲנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיַּם וְגו', וְכְתִיב וּמַחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה,

מתוך מדבש

משה רבינו ע"ה עורר רחמים על העולם

וראה מה בין משה לשאר בני העולם, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְמֹשֶׁה וְעַתָּה הִנִּיחָה לִי וְגו' בשעה שאמר הקב"ה למשה שלא יתפלל על ישראל, וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל וְגו' וממך יצא כלל ישראל, מִיַּד אָמַר מֹשֶׁה וְכִי אֲשָׁבוּק דִּינְהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּגִינִי מִיַּד אָמַר וְכִי אֶעֱזוּב דִּינִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבּוּל טוֹבוֹתֵי, הַשְׁתָּא יִימְרוּן כָּל אַנּוּן בְּנֵי עֲלָמָא דְאֲנָא קְטָלִית לוֹן לִישְׂרָאֵל עַתָּה יֵאמְרוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם שְׂאֲנִי הֲרַגְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל, ר"ל אֲבוּדִם וְכַלִּיתֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִקְרָא עַל שְׂמִי, כְּמָה דְעֵבַד נַח, דְכִינּוֹן דְאָמַר לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דִישְׁזִיב לִיהּ בְּתִיבוּתָא כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה נַח שְׂכִינּוֹן שְׂאֲמַר לוֹ הַקַּבְ"ה שִׁיְצִיל אוֹתוֹ בְּתִיבָה דְכְּתִיב וְאֲנִי הֲנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיַּם וְגו', וְכְתִיב וּמַחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְאֲנִי הֲנִי מְקַיֵּם אֶת בְּרִיתִי וְגו' וּבְאֵת אֵל הַתְּכָה, כִּינּוֹן דְאָמַר לִיהּ דִישְׁתְּזִיב הוּא וּבְנָוִי לָא כְּעַא רַחֲמִין עַל עֲלָמָא וְאֶתְאֲבִידוּ אַעֲפִי שְׂאֲמַר לוֹ הַקַּבְ"ה שִׁיְבִיא מְבוּל וַיִּמְחָה

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח לְפָרֵשׁ מִשׁ"כ מוֹלִיף לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לּוֹ שֵׁם עוֹלָם וּמִפְּרֵשׁ זְרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ, דָּא זְכוּתָא דְאַבְרָהָם דְאִיהוּ יְמִינָא מִמֹּשֶׁה, תְּפָאֲרַת דְּמֹשֶׁה זְרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ רומז על זכותו של אברהם שהיה מושרש בחסד שהוא זרוע ימין של הת"ת, ולכן הוא בימינו של משה שהיה מושרש בתפארת, וּבְגִין כֶּן בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם, דְּהָא זְכוּתָא דְאַבְרָהָם בּוֹקֵעַ מַיִם אִיהוּ כִּי זְכוּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם הִיא בּוֹקֵעַ מַיִם, ר"ל ע"י חסד שהוא סוד המים נבקעו מי הים לפני בני ישראל, וְכָל דָּא לְמָה וְכָל זֶה לְמָה, כְּדִי לַעֲשׂוֹת לּוֹ שֵׁם עוֹלָם עַל יְדֵי הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה לִישְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְמֹשֶׁה שֵׁם טוֹב עַד עוֹלָם. (רמ"ק ומפ"ש)

ואמר שכל זה לא על חנם, כִּי מֹשֶׁה הִיָּה רֵאוּי לְכַךְ, כִּי תָּא חֲזִי מַה בֵּין מֹשֶׁה לְשָׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא בֵּא

וְאֵנִי הִנְנִי מִקִּים אֶת בְּרִיתִי וְגו', וּבָאתְ אֶל הַתְּכָה, פִּיּוֹן דְּאָמַר לִיה דִּישְׁתַּזִּיב הוּא וּבְנוֹי, לָא בְּעָא רַחֲמִין עַל עֲלָמָא וְאֶתְאָבִידוֹ, וּבְגִין כְּף אֶקְרוּן מִי הַמְּבּוּל עַל שְׁמִיה, כְּמָה דְאֵת אָמַר (ישעיה נד ט) פִּי מִי נַח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֲבֹר מִי נַח, אָמַר מֹשֶׁה הַשְּׁתָא יִימְרוּן פְּנֵי עֲלָמָא דְאֵנָא קְטִילַת לֹוֹן, בְּגִין דְּאָמַר לִי וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל, הַשְּׁתָא טַב לִי דְאֵימֹת וְלָא יִשְׁתַּצֹּון יִשְׂרָאֵל, מִיָּד (שְׁמוֹת לֵב יא) וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּעָא רַחֲמִין עֲלֵיהוּ וְאֶתְעַר רַחֲמֵי עַל עֲלָמָא.

מפני המסירות נפש של משה רבינו נקראו ישראל עמו של משה

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, שִׁירוּתָא דְּבְעָא רַחֲמֵי עֲלֵיהוּ מֵאֵי קְאָמַר, (שם) לְמָה יְהוָה יַחְרָה אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ, וְכִי מְלָה דָא אֵיךְ אָמַר לָהּ מֹשֶׁה לְמָה, וְהָא עֲבָדוּ עֲבֹדָה זָרָה, כְּמָה דְאֵת אָמַר (שם פסוק ח) עֲשׂוּ לָהֶם עֲגָל מִסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה וְגו', וּמֹשֶׁה אָמַר לְמָה, אֲלָא הָכִי אוֹלִיפְנָא, מֵאֵן דְּמַרְצָה לְאַחְרָא לָא בְּעֵי לְמַעַבְדַּד הַהוּא חוּבָא (דְאֵיהוּ) רַב, אֲלָא יִזְעִיר לִיה קַמִּיה, וְלִבְתַּר יִסְגִי לִיה קַמִּיה אַחְרָא (ד"א ל"ג חֲיִיבָא), דְּכִתְיִב (שם פסוק ל) אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאתָה גְדֹלָה, וְלָא שְׂבִיק לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַד דְּמָסַר גְּרַמִּיה לְמוֹתָא, דְּכִתְיִב (שם פסוק לב) וְעַתָּה

מתוק מדבש

מה אמר, לְמָה ה' יַחְרָה אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ, וְכִי מְלָה דָא אֵיךְ אָמַר לָהּ מֹשֶׁה לְמָה ומקשה וכי דבר זה איך אמר משה למה, וְהָא וְהִרִי הַקַּב"ה סיפר לו עכשיו שישראל עֲבָדוּ עֲבֹדָה זָרָה ולכן חרה אף ה' בהם כְּמָה דְאֵת אָמַר שהקב"ה אמר לו עֲשׂוּ לָהֶם עֲגָל מִסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה וְגו', וּמֹשֶׁה אָמַר לְמָה ואיך אמר משה למה, אֲלָא הָכִי אוֹלִיפְנָא אלא כך למדנו, מֵאֵן דְּמַרְצָה לְאַחְרָא לָא בְּעֵי לְמַעַבְדַּד הַהוּא חוּבָא רַב אֲלָא יִזְעִיר לִיה קַמִּיה מי שמרצה לאדם בעבור איש אחר שחטא כנגדו, לא צריך לעשות את אותו החטא גדול בעיניו אלא ימעט את החטא לפניו, וְלִבְתַּר יִסְגִי לִיה קַמִּיה חֲיִיבָא ואח"כ יגדיל אותו לפני החוטא, כמו שעשה משה דְּכִתְיִב אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאתָה גְדֹלָה הרי שהגדיל את החטא לפני ישראל, ולהקב"ה אמר למה ה' יחרה אפך בעמך, פִּי למה ולכלום נחשב חטאם, וְלָא שְׂבִיק לָהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ה"ג טו"ט) ולא מחל להם הקב"ה לישראל, ר"ל עם היות שהתפלל תפלות הרבה והיה מפציר בתפלה לא הועיל לו, עַד דְּמָסַר גְּרַמִּיה לְמוֹתָא עד שמסר עצמו למיתה בשביל ישראל, דְּכִתְיִב וְעַתָּה אֵם תִּשָּׂא חֲטָאתֶם הרי טוב איני אומר לך מחני, וְאֵם אֵינְ מַחְנִי נָא מִסְפָּרְךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ פִּי מחני מכל התורה כולה שלא יאמרו עלי שלא הייתי כדאי לבקש עליהם

את כל בני העולם, בכל זאת כיון שאמר לו שיציל אותו ואת בניו לא ביקש רחמים על בני העולם ונאבדו, וּבְגִין כְּף אֶקְרוּן מִי הַמְּבּוּל עַל שְׁמִיה ולכן נקראים מי המבול על שמו כְּמָה דְאֵת אָמַר פִּי מִי נַח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֲבֹר מִי נַח הרי שהקב"ה קורא את המבול מי נח כאילו הוא גרם להביא את המבול ולאבד את כל העולם, ולכן אָמַר מֹשֶׁה הַשְּׁתָא יִימְרוּן בְּנֵי עֲלָמָא דְאֵנָא קְטִילַת לֹוֹן אמר משה עתה יאמרו בני העולם שאני הרגתי את ישראל, בְּגִין דְּאָמַר לִי וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל דהיינו בשביל טובתי, הַשְּׁתָא טַב לִי דְאֵימֹת וְלָא יִשְׁתַּצֹּון יִשְׂרָאֵל עתה יותר טוב לי שאמות ולא יאבדו ישראל, מִיָּד וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ פירושו בְּעָא רַחֲמִין עֲלֵיהוּ וְאֶתְעַר רַחֲמֵי עַל עֲלָמָא ביקש רחמים עליהם במה שאמר למה ה' יחרה אפך בעמך וְגו', זכור לאברהם וְגו', ועורר רחמים על העולם והציל את כלל ישראל. (רמ"ק ומפרישים)

(נח דף סז ע"ב, ובביאורינו כרך ב' עמ' צו-צ"ז)

מפני המסירות נפש של משה רבינו נקראו ישראל עמו של משה

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, שִׁירוּתָא דְּבְעָא רַחֲמֵי עֲלֵיהוּ מֵאֵי קְאָמַר בְּתַחֲלָה כְּשִׁבִיקֵשׁ מֹשֶׁה רַחֲמִין עַל יִשְׂרָאֵל

אם תשא חטאתם, ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, וקדשא בריך הוא מחיל לון, דכתיב (שם פסוק יד) וינחם יהו"ה על הרעה וגו', ונח לא עבד פן, אלא פעא לאשתזבא, ושביק פל עלמא.

ובכל זמנא דדינא שריא על עלמא, רוח קדשא אמר, ווי דלא אשתכח כמשה, דכתיב (ישעיה סג יא) ויזכר (ימי עולם משה עמו) וגו', איה המעלם מים וגו', וכתיב (שמות יד טו) ויאמר יהו"ה אל משה מה תצעק אלי, דהא איהו בצלותא סליק לון מן ימא, ובגין דשוי גרמיה בצלותא עליהו דישראל בימא, איקרי (על שמיה) המעלם מים, דאיהו אסיק לון מן ימא, איה השם בקרבו את רוח קדשו, דא איהו משה דאשרי (דף סח ע"א) שכינתא בינייהו דישראל, מוליכם בתהמות, פד אתבקעו מיא ואזלו בגו תהומי ביבשתא, דגלידו מיא, (וכלא אתמר על משה), (נ"א ועל דא אקרי משה עמו) בגין דאמסר גרמיה על ישראל.

הטעם שלא התפלל נח על דור המבול

אמר רבי יהודה, אף על גב דזכאה הוה נח, לאו איהו פדאי (בגין) דקדשא בריך הוא גין על עלמא בגיניה, תא חזי, משה לא תלה מלה בזכותיה אלא בזכות אבהן קדמאי, אבל נח לא הוה ליה במאן דיתלי זכותא כמשה, אמר רבי יצחק, ועם פל דא פיון דאמר

מתוק מדבש

שהשרה את השכינה בין בני ישראל, מוליכם בתהמות מפרש שזה היה פד אתבקעו מיא ואזלו בגו תהומי ביבשתא דגלידו מיא כשנבקעו המים והלכו בתוך התהום ביבשה כאשר נקפאו המים כמ"ש (שמות טו ט) קפאו תהומות בלב ים, ועל דא בגין דמסר גרמיה על ישראל הוא אקרי משה עמו (ה"ג סמ"ק) ועל כן לפי שמסר עצמו על ישראל נקראים ישראל עמו של משה, כמ"ש ויזכור ימי עולם משה עמו. (מפרשים) (נח דף סו ע"ב-סח ע"א, ובכיאורינו כרך ב' עמ' צח-צט)

הטעם שלא התפלל נח על דור המבול

אמר רבי יהודה, אף על גב דזכאה הוה נח, לאו איהו פדאי דקדשא בריך הוא גין על עלמא בגיניה אעפ"י שנח היה צדיק אבל לא היה כדאי שהקב"ה יגין על העולם בזכותו, ומפרש דבריו תא חזי, משה לא תלה מלה בזכותיה אלא בזכות אבהן קדמאי בא וראה משה לא תלה דבר בזכותו אלא בזכות אבות הראשונים ולכן הגין על ישראל, אבל נח לא הוה ליה במאן דיתלי זכותא כמשה אבל נח לא היה לו זכות במי יתלה כמשה, אמר רבי יצחק, ועם פל דא פיון

רחמים (כס"י), וקדשא בריך הוא מחיל לון ובשביל מסירת נפשו של משה הקב"ה מחל להם לישראל, דכתיב וינחם יהו"ה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו. ונח לא עבד פן אלא פעא לאשתזבא ושביק פל עלמא ונח לא עשה כן אלא רצה להנצל בעצמו ועזב את כל העולם לכליון ולא ביקש עליהם רחמים. (מפרשים)

ובכל זמנא דדינא שריא על עלמא, רוח קדשא אמר ווי דלא אשתכח כמשה ובכל עת שהדין שורה בעולם, רוח הקדש אומרת אוי שלא נמצא כמשה בעולם שיבטל את הדינים, דכתיב ויזכר שהקב"ה זוכר בגלות ימי עולם משה עמו ואומר איה משה המעלם מים וגו' שבתפלתו העלה את ישראל מן הים, וכתיב ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי, דהא איהו בצלותא סליק לון מן ימא הרי שמשה בתפלתו העלה אותם מן הים, ובגין דשוי גרמיה בצלותא עליהו דישראל בימא איקרי המעלם מים, דאיהו אסיק לון מן ימא ולפי שמסר עצמו בתפלה על ישראל כשעברו את הים לכן נחשב כאילו הוא העלה אותם מן הים, ומש"כ איה השם בקרבו את רוח קדשו, דא איהו משה דאשרי (דף סח ע"א) שכינתא בינייהו דישראל

לִיה קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ, הָיָה לִיה לְמַבְעֵי רַחֲמֵי עַלְיֵיהוּ, וְקָרְבָנָא דְאִקְרִיב לְבַתֵּר, דִּיקְרִיב לִיה מִן קְדַמַת דְנָא, דְלָמָא יִשְׁכַּף רוּגְזָא מְעַלְמָא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַאי הָיָה לִיה לְמַעְבַּד, דְהָא חֲתִיבֵי עַלְמָא הוּוּ מְרַגְזִין קַמִּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאִיהוּ יִקְרִיב קָרְבָנָא, אֲלָא וְדַאי נַח דְחִיל עַל גְרַמְיָה הָיָה, בְּגִין דְלֹא יַעֲרַע בֵּיהּ מוּתָא בְּגוּ חֲתִיבֵי עַלְמָא, דְהָיָה חֲמֵי עוֹבְדֵיהוֹן בִּישִׁין כָּל יוֹמָא, וְהֵיךְ מְרַגְזִין קַמִּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא כָּל יוֹמָא.

בתיבה נתחדשו בסוד העיבור ונעשו כבריות חדשות

רַבִּי יוֹסִי הָיָה שְׂכִיחַ קַמִּיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן יוֹמָא חַד, אָמַר לִיה מַאי חָמָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְשִׁיצָאָה כָּל חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָא עֲמַהוֹן דְחֲתִיבֵיָא, אִי בְּנֵי נֶשְׂאָה חָטְאֵן בְּעִירֵי וְעוֹפֵי שְׁמַיָא וְשָׂאָר בְּרִיין מַה חָטוּ, אָמַר לִיה בְּגִין דְכָתִיב כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְרָפּוּ עַל הָאָרֶץ, כְּלָהוּ הוּוּ מְחַבְלֵי אֶרְחִיָּהוּ, דְשָׁבְקוּ זִינְיָהוּ וְדָבְקוּ בְּזִינָא אַחְרָא, תָּא חֲזִי אֲנּוּן חֲתִיבֵי עַלְמָא גְרַמּוּ הֵכִי לְכָל בְּרִיין, וּבְעוֹן (לְאִשְׁפָחָא) לְאִכְחָשָׁא עוֹבְדָא דְבְרָאשִׁית, וְאֲנּוּן גְרַמּוּ לְכָל בְּרִיין

מתוק מדבש

בעצמו היה צריך לרחמים גדולים להנצל, ואיך יבקש עוד רחמים עליהם. (רמ"ק ומפרטים)
(נח דף סח ע"א, ובבבאורינו כרך ב' עמ' צט-ק)

בתיבה נתחדשו בסוד העיבור ונעשו כבריות חדשות

רַבִּי יוֹסִי הָיָה שְׂכִיחַ קַמִּיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן יוֹמָא חַד רַבִּי יוֹסִי הָיָה מְצוּי יוֹם אַחַד לַפְנֵי ר"ש, אָמַר לִיה מַאי חָמָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְשִׁיצָאָה כָּל חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָא עֲמַהוֹן דְחֲתִיבֵיָא וְשָׂאָר מַר"ש מַה רָאָה הַקַּב"ה לְכַלּוֹת כָּל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יַחַד עִם הַרְשָׁעִים, אִי בְּנֵי נֶשְׂאָה חָטְאֵן בְּעִירֵי וְעוֹפֵי שְׁמַיָא וְשָׂאָר בְּרִיין מַה חָטוּ אִם בְּנֵי אָדָם חָטְאוּ הַבְּהֵמוֹת וְעוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם וְשָׂאָר הַבְּרִיּוֹת מַה חָטְאוּ, אָמַר לִיה בְּגִין דְכָתִיב כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְרָפּוּ עַל הָאָרֶץ שִׁפְרוּשׁוּ כְּלָהוּ הוּוּ מְחַבְלֵי אֶרְחִיָּהוּ, דְשָׁבְקוּ זִינְיָהוּ וְדָבְקוּ בְּזִינָא אַחְרָא כּוֹלָם הִשְׁחִיתוּ אֶת דְרָכָם שְׁעוּבוּ אֶת מִינָם וְדָבְקוּ עִצְמָם בְּמִין אַחֵר, וְהָגַם שְׂאִין הַחַיּוֹת וְהַעוֹפוֹת מְצוּיִים לְהַדְבִּק בְּמִינָם שִׁתְחַיִּיבוּ מִיתָה עַל זֶה, אֲבָל תָּא חֲזִי אֲנּוּן חֲתִיבֵי עַלְמָא גְרַמּוּ הֵכִי לְכָל בְּרִיין בָּא וְרָאָה אוֹתָם רַשְׁעֵי הָעוֹלָם גְרַמּוּ כֵּן לְכָל הַבְּרִיּוֹת שִׁתְדָבְקוּ בְּשִׂאֵנָם מִינָם, וּבְעוֹן לְאִכְחָשָׁא עוֹבְדָא דְבְרָאשִׁית וְרַצּוּ לְהַכְחִישׁ עֵינָיו אֶת מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית, ר"ל

דְאָמַר לִיה קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ לְפִי שְׂהוּא הָיָה בְדוּרוּ הַצַּדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, הָיָה לִיה לְמַבְעֵי רַחֲמֵי עַלְיֵיהוּ הָיָה לוֹ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם בֵּין שְׁתוּעֵיל תְּפַלְתּוֹ אוֹ אִפִּילוּ שְׂלָא תוּעֵיל הָיָה לוֹ לְהַשְׁתַּדֵּל עֲלֵיהֶם, וְקָרְבָנָא דְאִקְרִיב לְבַתֵּר דִּיקְרִיב לִיה מִן קְדַמַת דְנָא, דְלָמָא יִשְׁכַּף רוּגְזָא מְעַלְמָא וְהַקְרִבֵן שְׁהַקְרִיב אַחֵר הַמְּבּוּל הָיָה לוֹ לְהַקְרִיב מְקוּדָם, שְׂמָא הָיָה מְשַׁקֵּיט וּמְבַטֵּל אֶת הַחֲרוֹן אַף מִן הָעוֹלָם, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה חוּזֵר לְלַמַּד זְכוּת עַל נַח, וְאָמַר מַאי הָיָה לִיה לְמַעְבַּד מַה הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, כִּי בְשִׁלְמָא יִשְׂרָאֵל חוּזֵר בְּתִשׁוּבָה וְעוֹבֵר חֲטָאִים לְכֵן הוֹעִילָה תְּפַלַּת מִשָּׁה עֲלֵיהֶם, אֲבָל דוּר הַמְּבּוּל דְהָא חֲתִיבֵי עַלְמָא הוּוּ מְרַגְזִין קַמִּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא הֲלֹא רַשְׁעֵי הָעוֹלָם הִיוּ מוֹסִיפִים עוֹד לְהַכְעִיס לַפְנֵי הַקַּב"ה, וְאִיהוּ יִקְרִיב קָרְבָנָא וְאִיךְ הוּא יִקְרִיב קָרְבָן בְּשִׁבְלִים, וְעוֹד שְׁבַגְלָל מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים שְׁלֵט אִז שֵׁם אֱלֹהִים, וְאִסוּר לְהַקְרִיב קָרְבָן לְשֵׁם אֱלֹהִים (כַּמֵּ"ט ט"ז ק"ט ע"א, ו"ל קַרְנָא לֹא קַרְבִּין לְשֵׁם דְאֱלֹהִים אֲלָא לְשֵׁם דְהוּ"ה, דַּהֲא לְגַבֵּי דִינָא קִשִׁיף מַדַּת הַדִּין לֹא מְקַרְבִּין קַרְנָא), אֲלָא וְדַאי נַח דְחִיל עַל גְרַמְיָה הָיָה בְּגִין דְלֹא יַעֲרַע בֵּיהּ מוּתָא בְּגוּ חֲתִיבֵי עַלְמָא אֲלָא נַח הָיָה לוֹ לִירָא גַם עַל עֲצָמוּ שְׂלָא יִפְגַע בּוֹ הַמוֹת בְּתוֹךְ רַשְׁעֵי הָעוֹלָם, דְהָיָה חֲמֵי עוֹבְדֵיהוֹן בִּישִׁין כָּל יוֹמָא וְהֵיךְ מְרַגְזִין קַמִּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא כָּל יוֹמָא לְפִי שְׂהִיָּה רוּאָה מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים כָּל יוֹם וְאִיךְ שְׂמַכְעִיסִים לַפְנֵי הַקַּב"ה כָּל יוֹם, וְהוּא

לְחַבְּלָא אֹרְחֵייהוּ כְּמָה דְאַנּוּן מְחַבְּלָן, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתּוּן בְּעֵיתוּ (לְאַשְׁכַּחַא) לְאַכְחָשָׁא עוּבְדֵי יְדֵי, אָנָּא אֲשָׁלִים רְעוּתָא דְלִכּוֹן, וּמְחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, אֲהַדְרַר עֲלֵמָא לְמֵינַן כְּמָה דְהוּהָ בְּקַדְמֵיתָא מֵינַן בְּמֵינַן, וְהָא אֲתַמַּר, וּמִכָּאן וּלְהֵלְאָה אֲעַבְדִּי בְּרֵינַן אֲחֲרֵנִין בְּעֲלָמָא כְּדָקָא יָאוּת.

מתוק מדבש

רְעוּתָא דְלִכּוֹן אֲנִי אֲשָׁלִים רְצוֹנְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּרִיּוֹת חֲדָשׁוֹת, וּמְחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, אֲהַדְרַר עֲלֵמָא לְמֵינַן כְּמָה דְהוּהָ בְּקַדְמֵיתָא מֵינַן בְּמֵינַן וְהָא אֲתַמַּר אַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְמִים כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּתַחֲלָה מִים בְּמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּבַר נֹאמֵר לְעִיל בְּדָף נוֹ רַע"ב, וּמִכָּאן וּלְהֵלְאָה אֲעַבְדִּי בְּרֵינַן אֲחֲרֵנִין בְּעֲלָמָא כְּדָקָא יָאוּת מִכָּאן וְאֵילֶךְ אַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם בְּרִיּוֹת אַחֲרוֹת כְּרֵאוּי, כִּי בְּתִיבָה נִתְחַדְּשׁוּ בְּסוּד הָעֵיבוֹר וְנַחֲשָׁבִים כְּבְרִיּוֹת חֲדָשׁוֹת. (רמ"ק וכו"פ ומפרכסיס)
(נח דף סח ע"א, ובביאורינו כרך ב' עמ' קא-קב)

לשנות צורת הבריות ממה שברא הקב"ה במעשה בראשית, כי ע"י עירוב הבריות אלו באלו כגון עירוב סוס בחמור יצאה מהם צורת פרד (ע"י רש"י נחלשית לו כד), הרי נשתנתה הצורה שברא הקב"ה במעשה בראשית, ואנון גרמו לכל בריין לחבבלא אורחיהו כמה דאנון מחבלן והם גרמו לכל הבריות ר"ל שהרגילו אותם להשחית דרכם להתערב מין בשאינו מינו כמו שהם השחיתו דרכם, אמר קדשא בריך הוא אתון בעיתו לאכחשא עובדי ידי אמר להם הקב"ה אתם רציתם להכחיש מעשי ידי ע"י שתמציאו בריות חדשות מה שלא בראתי, אָנָּא אֲשָׁלִים

שבח דא שירתא

בספר לקוטי תורה (להאריז"ל פרשת עקב) כתב:

כמו שהאדם נברא גוף ונפש, כן כל הדברים. והנה התורה עצמה יש לה גוף ונפש, גוף כענין הלבוש, הנזכר בדברי רז"ל "גופי תורה", ויש לה פנימיות התורה, שהוא הנשמה. ולזה אמרו המלאכים תנה הודך על השמים, כי למה להם לגוף התורה, כי אין ביניהם לא קנאה ולא שנאה, ולא שייך בהו לא תרצח וכדומה, ולא שאלו אלא על הפנימיות, שלא נתלבשה היא בגוף זה ובדינין אלו לעולם, כי בהיותה למעלה אינה צריכה להתלבש כלל.

וכמו נשמת האדם שהוצרכה להתלבש בגוף החומרי לירד לעולם הזה, כן ענין התורה.

וכן המצוה יש לה גוף דהיינו בחינת המעשה, ויש לה נשמה, דהיינו הכונה שאדם מכוין בה לעשותה כתקונה.

(שערי זהר, שער שלישי, פרק ג')

פרשת נח תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

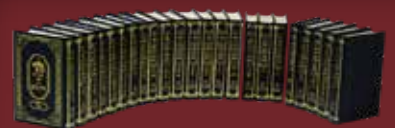
הזיכר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

